

at dette lovforslag ikke umiddelbart omfatter den primærkommunale sektor.

Til det sidste var der jo faktisk også tegn i sol og måne på, at den amtskommunale budgetlægning ville få den samme lykkelige udgang. Jeg nævner det her uden at skulle bruge utrolig mange ord på det, fordi det jo har været et tema i debatten: dummebøder og trusler, og jeg ved ikke, hvilke ord man har taget i sin mund.

Jeg vil gerne sige, som også andre har sagt det, at det var et ufravigeligt vilkår, at de aftaler, der blev indgået i sommer, skulle respektere skattestoppet. Det var kendt stof. Det var også kendt for alle, hvad konsekvenserne ville blive, hvis den forudsætning blev brudt.

Der er ikke nogen, der har truet nogen til noget. Lad mig erindre om, at det var amtsborgmesteren i Vestsjællands Amt, der af egen drift den 4. november henvendte sig til ministeriet, og jeg citerer direkte fra hans skrivelse: »På opfordring fra Amtsrådsforeningens bestyrelse og samtlige amtsborgmestre ...«, fordi der altså var en stærk vilje i kredsen af amtsborgmestre og i Amtsrådsforeningens bestyrelse – hvori jo bl.a. den tidligere amtsborgmester i Vestsjælland har sæde – til, at der blev skabt en aktion i Vestsjælland, der bidrog til, at den seance, vi nu har været igennem omkring førstebehandlingen af det her lovforslag, ikke skulle finde sted.

Kl. 17.20

Regeringen har i den fase meget tydeligt gjort klart, hvad det var for forudsætninger, der så skulle opfyldes. Jeg er lige så ærgerlig og skuffet og skal beklage det lige så dybt, som også amtsborgmesteren i Vestsjælland har gjort det, at de, der jo sådan set stod bag den henvendelse til regeringen, øjensynlig alligevel ikke var interesseret i at forfølge de politiske mål, som henvendelsen ellers giver udtryk for.

Det er dybt, dybt, dybt beklageligt, at medlemmer af Amtsrådsforeningens bestyrelse, som ved enstemmighed har søgt at skabe motivation til, at aftalen blev overholdt, i deres kapacitet som amtsrådsmedlemmer efterfølgende ikke leverer varen. Det skal dybt, dybt beklages, men det er bestemt ikke det samme, som at nogen har truet nogen. Vi har alene givet den forbrugeroplysning, som vi i virkeligheden allerede gav i økonomiaftalen i sommer, nemlig hvad slutlinjen skal være, hvis man skal kunne sige, at aftalen er overholdt.

Der er så blevet sagt meget om systemer og straffeaktioner, og hvad det her har af conse-

kvenser. Udgangspunktet er jo, at de aftaler, der er indgået i sommer, ligesom alle andre historiske aftaler samler op på: Hvad er det for en rummelighed, der er i henholdsvis den amtskommunale og den primærkommunale økonomi? Hvad er det for nogle udfordringer, man står over for? Hvad er det for nogle fælles prioriteter, som henholdsvis regeringen og organisationerne har? Og det kan så alt sammen rummes inden for den aftale. De, der forgriber sig, er derfor sådan set dem, der ikke respekterer aftalen, men ønsker at gribe dybere ned i skatteborgernes lommer, end der aftalemæssigt er forudsætning for.

Derfor har det her ikke noget at gøre med systemtænkning eller noget sådant, som hr. Thomas Adelskov var inde på det på et tidspunkt – tværtimod. Det her er et ultimativt forsøg på at tage borgernes parti, for der er altså nogen, der uden adkomst har stukket hånden dybere i skatteborgernes lommer, end der aftalemæssigt var grundlag for, og under ét helt aktuelt taget 120 mio. kr. op af borgernes lommer, og det, lovforslaget her sigter at bidrage til, er, at de penge returneres ned i borgernes lommer.

Det er beklageligt, at vi skal tage det lovgivningsmæssige skridt, men det er altså en logisk følge af det forløb, der har været, og det sigter jo også til at understøtte aftalesystemet, for regeringen – og det tror jeg også gælder de kommunale organisationer – har det grundsynspunkt, at den kommunale økonomi skal reguleres via aftale. Alt andet ville være meget lidt ønskværdigt.

Men i samme sekund man har sagt det, må man altså også være parat til at acceptere, at aftaleparterne tager konsekvensen af de aftaler, der indgås, og det er derfor, lovforslaget er lagt frem med en kombination af en individuel og en kollektiv sanktion.

Jeg vil gerne sige, at det jo principielt ikke – alt andet lige – er problematisk, at Vestsjælland eller et andet amt sætter skatten op, hvis blot en anden forudsætning samtidig blev opfyldt, nemlig at nogle andre satte skatten ned. Så det er jo i kombinationen, at tingene går galt. Det er også derfor, regeringen og jeg selv ved flere lejligheder og også i opspillet til forhandlingerne i sommer, har understreget, at det i regeringens optik er lige så alvorligt at undlade at sætte skatten ned, hvis man har rummelighed til det, som det er at sætte skatten op, hvis man strukturelt er nødt til det.

Kl. 17.25